

smeha na cente. Vsi, ki se hočete nasmejati, pridite! — Odbor.

Sv. Marjeta niže Ptuja. Tukajšnji fantovski krožek priredi prihodnjo nedeljo dne 26. t. m. popoldne po večernicah lepo igro »Revček Andrejček«. Vsi prijatelji poštene zabave pridite, da se boste enkrat od srca nasmejali. Prav uljudno vabljeni!

Skale. V Skalah se vrši v nedeljo dne 26. t. m., ob dveh popoldne velika ljudska tombola v korist velikega zvona. Dobitkov je brez števila, med njimi nekateri zelo dragoceni. Prirediteljev povečuje slavno znana rudarska godba. Torej na Jurjevo nedeljo vsi v Skale!

Pišce. V nedeljo dne 12. t. m. je naše Prosvetno društvo priredilo psihološko težko zasnovano dramo Ks. Moška »Matia. Udeležba je bila še primerna, sicer pa ne tako mnogoštevilna, kakor pri drugih naših prireditvah, ker smo premalo in prekasno razglasili. Režijo je vodil naš dijak Davorin Petančič, ki je pred igro govoril o trpljenju in ljubezni slovenske matere. Igralci so bili dobro izbrani ter so svoje uloge dobro, nekateri celo prav dobro rešili. Vsa prirediteljev je potekla prav lepo in je vplivala: nekaterim materam so se orosile oči. Še kaj takega!

*

Čudno shranjena dedščina.

V Berlinu, v zapadnem delu mesta, je umrla pred dnevi posestnica majhne, toda dobro prosperujoče trgovine. Ženica je bila noč in dan sama na delu in si ni privoščila nobenega oddiha. Vse je bilo prepričano, da mora biti ta delavna, skrbna ter štedljiva ženska premožna. Po njeni smrti so se zbrali sorodniki, da bi si med seboj razdelili zapuščino. Našli so le veliko število praznih zabojev ter škatlic, ki so bile prazne. Rajna je bila tako varčna, da je hranila celo ničvredno ropotijo. Razočarani dediči so znosili staro šaro v dvorišče na smetišče.

Kmalu za tem je prišel na dvorišče prosjak-pevec v spremstvu dečka. Med tem, ko je stari pel, se je igral fantek s škatlicami, ki so ležale na smetišču.

Odpri jih je nekaj. Večinoma so bile prazne in jih je pometal proč. Naenkrat pa je zapazil starec, da je ena od navadnih škatlic za šibice polna bankovcev po 100 mark. Prekinil je petje ter zginil po kratkem prebrskavanju po smetišču z dečkom, ki je bil obvestil med starčevim iskanjem drugega otroka o čudno dragoceni najdbi. Ze kmalu za tem je buknila v javnost govorica, da je odnesel iz tega in tega dvorišča berač v majhni škatlici celo premoženje. Vse je bilo uverjeno, da je shranjevala stara gospa Šmid denar po šatuljah. Pri ponovnem iskanju so našli dediči še v več drugih škatlicah, katere so bili poprej proč pometali, veče svote bankovcev, katere je bila ženica shranila na tako izreden način iz strahu, da bi je ne bi bili izropali vlomilci. Živela je v neprestanem strahu pred tatovi in je bila prepričana, da ti nikakor ne bodo domnevali denarja v ničvrednih škatlah. Koliko je bilo v oni škatlici, katero je odnesel berač, se ni dalo ugotoviti, ker ni zapustila rajna oporoke in dediči tudi niso našli nobenega seznama o njenem premoženju.

*

Šmiklavž pri Slovenjgradu. Dva požara smo imeli pri nas v kratkem času. V noči pred godom sv. Jožefa sta pogorela pri Cvilkju na Graški gori hiša in marof. Ogenj je nastal pri dimniku. Vsa družina je bila v globokem spanju, pokanje jih še pravočasno prebudi, da so se ljudje in živina rešila. Pogorelo je oboje poslopje do tal. Zavarovalnina znaša 18.000 Din. Naj ubogemu posestniku, ki ima gozd do malega ves posekan, dobri se sedje priskočijo na pomoč! V noči pred svetno nedeljo je pa pogorel veliki marof pri Danjelu na Graški gori. Tudi tukaj so ljudje spali, k sreči se je zbudil majhni otrok in vsled tega so se tudi drugi zbudili. Posestnik

te kmetije, katero je še le lani kupil, se je ravno še le semkaj preselil in zdaj ima tako veliko škodo. Kako je tukaj požar nastal, še ni pojasnjeno. Mimo te kmetije gre pešpot na Velenje in veliko popotnikov hodi po tej poti, mogoče je, da je kateri teh popotnikov prenočil v marofu in s kako smodko ta ogenj povzročil. — Tonačevo bajto na Graški gori je kupil Anton Rečnik, po domače stari Robovnik v Šmiklavžu. Bo dal bajto v najem. Tudi Ivan Sekavčnik je prodal svojo po domače Stigarjevo bajto na Graški gori, kupil jo je Ferdo Golob za 110.000 kron.

Slovenjgrдец. Na velikonočni pondeljek se je na srezkem načelstvu razdelilo odlikovanje za narodne zasluge odlikovanih 11 mož iz slovenjgraškega sodnega okraja. Odlikovanja je razdelil višji pristav Elletz, kateri je pred izročitvijo na odlikovance izpregovoril krasno zasnovan nagovor. Nato so se razdelila odlikovanja in sicer: red sv. Save IV. stopnje: Rožkar Davorin, župnik, Št. Ilj; Salamon Simon, šolski upravitelj v pok., Smartno; red sv. Save V. stopnje: Guzej Ivan, Št. Janž pri Dravogradu; Pečolar Franc, gostilničar, Legen; Verdnik Ivan, Otiški vrh; Iršič Konrad, Straže; Vaupot Lovro, Slovenjgrдец; Detečnik Bernard, Šmiklavž; red Jugoslovanske krone: dr. Bratkovič Alojz, odvetnik in župan, Slovenjgrдец; ing. Vinko Vrhnjak, Pameče; zlato kolajno: Retovnik Fran, Pameče; klančnik Peter, Podgorje; Hribernik Franc, Legen; Hovnik Josip, Sele. Petero odlikovancev se odlikovanja radi zadržkov ni moglo udeležiti. Po odlikovanju se je pri g. Golbu vršila kratka zakuska in slikanje. Najstarejši odlikovanec je Salamon, star 78 let, najmlajši ing. Vrhnjak, 30 let. Pri odlikovanju je bil tudi navzoč 76letni župan Pogač iz Pameč, ki je bil že leta 1927 odlikovan s sv. Save V. stopnje. Vsem odlikovancem iskreno častitamo in želimo, da nosijo svoja odlikovanja krepki in zdravi še mnogo let!

Brezno. Pri nas je bil poročen slovesno in prisrčno obče prijubljeni bivši gospod župan, posestnik, lesni trgovec in krčmar Ad. Grögl z gdč. Verško. Poročni obred je izvršil domači gospod župnik Sagaj in prič sta bila: g. Ferdinand Grögl, zastopnik avstrijskih železnic v Mariboru in g. Tone Verško. — Bilo srečno!

Naročite za fante, ki se odpravljajo k vojaku, knjižice:

Moj tovariš.

Molitvenik za mladeniče in še zlasti za vojaka.

Cena z rudačo obrezo 16 Din, z zlato obrezo 18 Din. Po pošti 1 Din več.

Starši, botri in zlasti ve botrice! Vaš fant bo tiste dinarje, ki si jih je s težavo prihranil, pri vojakih najno potreboval in si ne zamore kupiti molitvenika. Kupite mu ga vi ter ga mu podarite kot pobožna spominek, ki naj ga obvaruje v tujni vsega hudega! — Tako se vam pripoča:

Tiskarna sv. Cirila, Maribor.

ustvarjeno žensko. Nikdar ni bilo slišati, da bi se bil obnašal napram kakim ženski nespodobno ali celo nasilno. Nekaj nerazumljivega za njegovo glede ljubezni mehko dušo sta istočasno zaljubljenje in neizprosno ter uprav trinoško maščevanje nad Klakočercu na pobočju Rudniškega vrha.

V pekočem poletnem času, ko so se parila dekleta in žene na travnikih ter na njivah pri ogrebanju ter pletvi, jih je posečal, zbijal šale in razdeljeval med nje sladkorčke, brez katerih se ni podal nikamor na pot.

Pri opisovanju razmer v Guzajevih časih smo se že dotaknili parkrat omenka steklarov v Loki pod Žusmom, tik olimske farne cerkve in rudnika v grabi pri Devici Mariji na Pesku pri Podčetrtku. Pred 50 leti je bilo po spodnještajerskih krajih dovolj glažut, ki so bile na višku in je šla trgovina s steklom. Danes so malodane propadle vse, ker so bile predaleč od modernega prometa in jih je izpodrinila tozadevna modernizacija industrijsko naprednejših dežel. V Loki

ter Olimju so izdelovali: steklenice, kupice, razno stekleno namizno orodje in šipe. Glede brušenja stekla so bili po teh steklarnah pravi občudovanja vredni umetniki. Po boljših hišah je videti še danes debele ter visoke kupice, v katere so ubrušeni okraski ter napis, ki so danes iskane umetnine. Posebnost loške in olimske steklarne so bile manjše ter večje, slabše in lepše izdelane steklenice, v katerih so bile skozi ozki dulec na dno položene in večkrat iz lesa ter papirnatih podob prikupljivo izdelane ter sestavljene postaje iz Kristusovega trpljenja. Ako človek pogleda danes tako steklenico z uloženo postajo, se mora čuditi, kako se je posrečilo, spraviti toliko mično izdelanih predmetov skozi tako ozko odprtino in vsakega tudi trdno pritrčiti. Pasijonske steklenice so izdelovali steklarji doma ob prostem času, jih prodajali kramarjem in trgovcem ter tudi po bogatejših hišah. Tudi ti izdelki loških in olimskih steklarjev so danes redkost, ki se plača drago.

(Dalje sledi.)